

A binî locuieşte şi trăieşte cu familia sa aici, în Bucureşti, de şase ani de zile. Nu i s'a cerut extradarea de nimeni. Nu a fost extradat de nimeni. Doar când s'a refugiat pe teritoriul român, aici s'a dat un decret de graniţă, nici s'a predat pe sine în închisorii. Nu a fost închis de nimeni, ci liber umbra şi s'a aşezat în capitala regatului.

(Va urma.)

Mac Kinley mort.

Era de prevăzut, că acesta are să fie sfârşitul. Planul bestialului anarchist a reuşit deplin. Presidential puternic al Statelor-Unite americane, *Mac Kinley, zace azi mort, ca cea mai nouă victimă a anarchismului.*

Catastrofa a intrat la orele 2 în noaptea de Vineri spre Sâmbătă, punând în jale adâncă popoarele din Statele-Unite.

Un joc oribil şi neîndurat al sorţii şi acesta, că tocmă un membru al acelei mari familii a burghezimei asasinază pe bărbatul de stat eşit din aceeaşi familie şi înălţat în fruntea statului, nu prin prerogative din naştere, ci prin voinţa milioanei de cetăţeni, prin înşişi membrii aceleiaşi familii mari.

Dacă nu considerăm anarchismul ca o aberaţie a creierului, atunci neîndoios, că forma de guvernament a Statelor Unite americane stă mai aproape de aceia şi, cu toate acestea, viaţa lui Mac Kinley e stinsă tocmă de un anarchist.

În curgere de trei ani, anarchiştii au străpuns şi nimicuit deja două inimă mari şi nobile, pe a Impărătesei Regine *Elisabeta* şi pe a Regelui *Umberto*, iar acum au designat de jertfa lor tocmă un capul, „ceşu” talitate. Ce dovedeşte aceasta? Doveşte, fără îndoială, că anarchismul e o astfel de nebunie, în care nu este sistem. La anarchiştii asasinatul nu e mijloc pentru realizarea unui scop, căci scop mărturisit ei nici nu au, ci scop la el e asasinatul însuşi. Cu alte cuvinte, anarchiştii sunt *asasini de profesie*, de cea mai ordinară specie, cari însă cearcă să-şi „motiveze” crimele ordinare.

Ca o victimă a acestor ne-oameni zace azi întins pe catafalca şi presidential Mac Kinley. Moartea lui

trăgică va grăbi, probabil, acţiunea pornită pentru stăpînire a acestor cruzi duşmani ai omului şi în momentul, când capetele încoronate îşi exprimă condolenţele asupra morţii tragice a marelui bărbat de stat al Americii, sigur, că ei vor respira mai uşoraţi; căci se poate, ca Mac Kinley să fi fost scăparea lor.

Că cine are să fie urmaşul lui Mac Kinley, — încă nu se ştie. Cel mai serios adversar i-a fost democratul *Bryan*. Acesta însă, în urma ultimei căderi făcând de Mac Kinley, a declarat, că n'are să mai reflecteze la demnitatea de president al Uniunii. Se ştie apoi, că politica lui Bryan e tocmai în contrast cu politica lui Mac Kinley, şi astfel cu greu s'ar pute crede, ca Statele-Unite tocmă acum să schimbe frontul.

Ca urmaş, în chip provisor, după cum se telegrafează la Londra, a fost proclamat colonelul *Teodor Roosevelt*, actualul vice-president, pe care decedatul president l'a şi ţinut ca deponitar al politicii sale; şi prin faptul, că Mac Kinley însuşi l'a pofcit la patul său de moarte, legându-i de inimă continuarea politicii sale, — este deja un semn, că Roosevelt era dinainte designat pentru presidenţie. Au însă mari şanse şi *Olaf*, guvernatorul statului New York, *Marc A'onzio Hanna*, senatorul din Ohio, sau „fabricantul de presidenţi”, cum îl numeşte poporul, şi în fine senatorul *Foraker*. Toate acestea sunt însă numai combinaţii, deoarece ce *agendele presidenţiale* are acum să le conducă *Roosevelt*, până la expirarea mandatului decedatului *Mac Kinley*, adică până în 4 Martie 1905.

Rămâne însă fapt sigur, că America defunctului president şi cu respect are totdeauna să pomenească numele acestui bărbat de stat, care şi în chinurile morţii n'a avut decât singura dorinţă şi gândire: întărirea şi fericirea patriei sale.

Timpul, cât Mac Kinley ca president a condus frânele guvernării, formează o epocă însemnată, o epocă de mărire în istoria Statelor-Unite. Sub presidenţia lui s'a purtat cu triumf şi biruinţă războiul în contra Spaniei şi tot atunci a luat avânt şi în Uniunea Americii politica de expansiune,

care înd şi cumpărând colonii cu mari biruinţe, între insulele din întinsul oceanului. Pe terenul economic, comercial şi industrial, patria lui Mac Kinley a început deja să figureze cu rol egal între cele dintâi state mari ale universului, şi multora din acestea le face concurenţă mare şi cât se poate de serioasă.

Din ştirile sosite până acum despre moartea lui Mac Kinley înregstrăm următoarele:

Ultimele momente. Cu data de 13 l. c. n. (9 ore seara) se telegrafează din *Buffalo*: Presidentul Mac Kinley nu mai reacţionează la aplicarea oxigenului, ceea ce şi medicii au sistat pe un moment. Pe la orele 7 (seara), rudele, membrii guvernului şi prietenii de faţă şi-au luat rămas bun dela muribundul president, care, înainte de a-şi pierde cu desăvîrsire conştiinţa, s'a adresat soţiei cu cuvintele: „*Dumnezeu cu tine!*” — După acestea a rugat pe medicii: *să-l lase să moară* şi cu voce de tot slăbită a mai rostit apoi câte-va cuvinte, din cari cei mai apropiaţi de dînsul au înţeles numai: „*Dumnezeule, aci sunt!*”

Ora morţii. Cu data de 14 Septembrie, tot din *Buffalo* se depeşează: Înainte de moarte, pe lângă medicii îngrijitori au mai fost în giurul bolnavului şi acei medici specialişti, cari înainte numai cu o zi-două se depărtaseră, în timpul, când starea boalei se ameliorase, dar cari din nou au fost telegrafic invitaţi la patul bolnavului. Fără excepţie, medicii au constat moartea inevitabilă. Vre-o 7 ore a fost neîntrerupt în agonie. Era de gâmba acum şi inhalarea de oxigen; n'a mai putut nimic să ajute. Pe un timp s'a venit parţial la fire şi atunci a rugat pe medicii să-l lase soţia să intre. A recunoscut-o îndată; i-a apucat mâna şi i-a strîns-o convulsiv, apoi i-a zis ultimele cuvinte: „*De-aş pute să fiu acasă! Împlinescă se însă voinţa lui Dumnezeu şi nu a noastră!*” Soţia desperată îşi frângea mâinile; a căzut pe patul muribundului soţ, i-a apucat mâna şi i-a sărutat-o de mai multe-ori. După o scurtă luptă cu moartea, *presidentul şi-a dat suflul, pe la orele 2 după miezul nopţii. Soţia decedatului numai cu mare greutate a putut fi dusă dela cadavrul rece al soţului său, care va fi traspor-*

tat la Washington şi înmormântat pe spesele statului.

Vestea morţii a produs senzaţie enormă în tot oraşul. Temniţa, unde stă închis atentatorul *Tzolgos*, e bucurată de popor, care cere pe atentator. Pentru potolirea tulburării a fost ridicată mulţime mare de mişie.

Adrese de condolenţă. Dintre cufile domnitore europene cea dintâi a fost cea germană, care şi-a exprimat condolenţele pentru moartea presidentului Mac Kinley. Împăratul *Wilhelm* a trimis anume următoarele două depeşe de condolenţă: a) Ministrului de externe *Hay*:

„Germania împreună cu America jaleşte pe nobilul patriot, care şi-a pierdut viaţa împlinindu-şi datoria.”

b) Soţiei lui Mac Kinley:

„Împărăteasa şi eu te rugăm să primeşti expresiunea jalei noastre celei adânci pentru pierderea mare, ce-ai îndurată prin moartea soţului iubit, care a căzut victimă de mână asasinului miserabil.”

Toate bursele americane, din îndată moartea lui Mac Kinley, după cum cu data de 14 l. c. n. telegrafează din New-York, au închise şi astfel au stat ziua întreagă.

Din biografia decedatului president înregstrăm următoarele: *Wilhelm Mac Kinley* s'a născut în *Niles* (statul Ohio) la 1 Octombrie 1844. În tinereţe a intrat într-un regiment de voluntari; a luat parte în războiul civil, de unde după terminarea războiului, s'a retras ca major. S'a făcut apoi avocat şi în scurtă vreme a câştigat un nume atât de celebru, că a ales membru în senat. Acolo în curând devenit conducător al partidului republican şi a dus la biruinţă „bill”-ul numit după el „*Mac Kinley*”, care prin punerea în discuţie a scos din pieţele Statelor Unite multe ramuri de industrie europene. Nu mult după aceasta a fost ales president al statului Ohio, iar la 1896 ca president al tuturor statelor Uniunii americane, contra democratului *Bryan*, ocupându-şi înaltul post în 4 Martie 1896 şi funcţionând până în ceasul morţii, spre mulţumirea generală a statelor, a căror înălţare şi fericire a fost şinta asasinatului president în toată viaţa sa, care atât de tragic trebuie să-şi o sfârşească.

CALUL SULTANULUI.

— Schiţă umoristică din viaţa militară. —

Traducere de limba germană

de

Victor V. Popescu.

(Continuare.)

În grădina cafenelei se ivi un tânăr oficer de cavalerie, salutând în stînga şi în dreapta, se așeză la masa unui căpitan de stat-major, care-l primi foarte prieteneşte.

„Că nu m'am gândit la Schüttgenau”, îşi zise majorul în sine. „Acesta e omul meu, el trece de primul călăreţ al regimentului său, afară de aceea curtează pe fiica comandantului nostru de corp şi sunt sigur, că nu va face cu calul preumblări pe dina-intea casei comandantului de corp, fiindcă pe dinaintea ferestrelor lui călăreşc numai acei oficeri, cari din oficiu sunt siliţi la aceasta. Numai Dumnezeu mi-l'a trimis pe Schüttgenau în desperarea mea.”

Majorul se îndreptă în grădina către aceşti doi oficeri, cari îl salutară respectuos.

„Imi permiteţi să ocup şi eu loc aici pe câteva momente?” întrebă majorul.

„Am să vorbesc cu Schüttgenau câteva cuvinte.”

Ambii tineri făcură loc, majorul şeză.

„Cred că ştii”, începu el vorbind în-torcându-se către Schüttgenau, „că zilele acestea voi pleca în concediu pe timp de patru săptămâni. Tocmai astăzi mi-am predat comanda şi sunt aşa zicând cu totul liber, mă reţin numai o mică piedică şi în această privinţă te apela la bună-zicînţa Ta.”

„Dacă îi pot servi cu ceva, aceasta o ştii foarte bine, că n'af decât să-mi ordonă.”

„Este o rugare, care în tot cazul mi-ar plăce, dacă ai în dispini-o cu colegialitate. Cunoşti pe Achmed, calul ce mi-l'a trimis Sultanul de dar. Aş dori să-l ştiu pe mână sigură în timpul absenţei mele. Acesta ar fi un serviciu de prietenie, dacă mi-ai promite să îngrijeşti de Achmed şi să-l căăreşti tu însuşi, cât timp voi fi eu absent.”

„Cu plăcere, D-le major”, răspuse Schüttgenau, cu plăcere îi voi împlini dorinţa. Aceasta, se înţelege, nu-mi va fi atât de uşor, precum şi-o închipueşti. Tocmai mâne trebuie să-mi liberez servitorul meu de până acuma, din cauză că a murit tatăl

meu şi deoarece-ce voeşte să conducă el mai departe afacerile de economie, va fi liberat, înainte de timpul prescriis din serviciu; dar în tot cazul îmi voi găsi eu altul. De călărit voi călări eu însumi calul, afară de aceea voi da grije şi sergentului, să-l examineze cât de des. Nu mai ai şi alte dorinţe?”

Această întrebare îl atinse foarte plăcut pe major; în adevăr, el mai avea o mulţime de dorinţe, dar din mândrie se gâna să le spună, suflând a lene fumul din ţigară, se prefăcu, ca şi când ar cugeta asupra întrebării.

„Dorinţe speciale?” continuă el, „nu! Calul este de la călărit, este docil, simţitor, uşor în gură; numai din întâmplare, ca toţi Arabii, e cam nervos. La egomotul şi vederea tramvaiului electric şi al automobilelor, Achmed va deveni cam furios. Aşadară te aşteptă foarte mult, să nu ocoleşti a te lăstăni cu astfel de obstacole, eu nu mă feresc de acestea din principiu.”

Acupra feţelor ambilor tineri se zăria un zîmbet uşor, căci ştiau prea bine, ce călăreţ slab era majorul şi cum se silia să ocolească ori-ce piedică.

„Voiu călători în fiecare zi regulat calul”, răspuse Schüttgenau, „şi tot-deauna

îmi voiu alege alte curse. Trebuie să mărturisesc, că şi mie mi-ar plăce să un astfel de cal; este un animal foarte simţabil. Cât îl permit puterile lui fizice, asta nu o pot judeca, dar, pentru că lux este admirabil Achmed.”

„Nu mi-e de vinzare, zîmbi majorul simţindu-se înguşit. Pentru variaţiune, ce să nu aibă odată şi un infanterist un de rasă? Poate îmi mai dăruieşte Sultanul un astfel de cal, atunci ţi-l dau pe Achmed pentru jumătate preţul.”

Majorul ridicându-se dădu mâna şi bilor oficeri în semn de adio.

„Rămâne precum am vorbit. Când pot trimite calul?” Când poţteşti, în grădina sunt tot-deauna câţi-va din soldaţi; la caii mei este un loc liber şi acesta ţi-l dau cu totul la dispoziţiune.”

Atunci îl trimiţi încă astăzi. Prima aşă dară mulţumita mea, iubite Schüttgenau şi grijeşte te rog de cal, căci eu ţin foarte mult la Achmed.”

„Poţi fi sigur, calul va fi în cea mai bună îngrijire.”

(Va urma.)

Din România.

Luarea Griviței.

In Aug. st. v., scrie „Secolul XX”, s'au implinit 24 de ani de când gloriosul nostru tricolor a fost înfapt de o mână eroică pe sângeroasa redută a Griviței. . . .

Douăzeci și patru de ani, și câte schimbări nu s'au făcut în țărișoara noastră, care așa mică și nelsemnată, cum a fost, era prada ținută de toți vecinii nștri!

Dintr'o țeară mică și nelsemnată, dintr'un sat vasal, a cărui stăpânire și-o disputau când Turcul, când Muscalul, am ajuns România liberă de astăzi, în care poporul român deșteptat din noaptea atâtor secole de robie, rivaște a egala în lumină și mărime țările și popoarele, care de veacuri se bucură de bine-facerile civilizației.

A fost grea munca ce s'a început după războiu, a fost însă pe atât de rodnică.

Mica, dar viteza noastră armată de odinioară, în care entuziasmul și patriotismul suplinau savanta și riguroasa educație militară a vremurilor moderne, în acești douăzeci și patru de ani a realizat idealul armatei; acela, de a uni avântului sufletesc toate datele și cuceririle științei militare, acela, de a pune în brava mână a soldatului o armă bună.

Politicește ni-am cucerit locul de onoare în concertul puterilor europene, și din nelsemnatul și desprețuitul vasal de odinioară, am ajuns statul, de ale cărui epini și voințe trebuie să se țină seamă în politica Orientului.

Mărirea de astăzi, departe de a șterge vitejia și abnegația vremurilor triste, pune într'o mai glorioasă lumină faptele și figurile aceluia, cari au murit, luptând pentru țeară.

În sângele eroilor căzuți la Grivița s'a plămădit gloria de astăzi, și acum, când drapelul falsie mândre în aer, când tanurile bubuesc triumfătoare, încrederea în forțele și viitorul nostru e și mai mare.

Poporul român a făcut dovada vitejiei sale, în condiții dezaastroase, pe câmpiile Bulgariei, acum 24 de ani.

De ce am perde încrederea în noi acum, când acestei vitejii am unit toate progresele realizate în acest restimp?

Noutăți

ARAD, 16 Septembrie n. 1901.

Congregația comitatului Arad e convocată pe mâine, 17 l. c. n. la 10 oare înainte de amiază. Obiectul e: publicarea autografului preînalt în chestia alegerilor parlamentare. Înainte de această adunare va fi în ședință comisiunea permanentă, ear' Mercuri, 18 l. c. n., va avea loc ședința comitetului central electoral. După-cum se anunță, alegerile în Arad și în comitatul nostru se vor ține deodată: în 2 Octombrie st. n.

Mările manevre dela Cinci biserici. Joi trecută dimineața, Maj. Sa împăratul Francisc Iosif în călătoria Sa spre Cinci-biserici, a sosit în Șopron. Primire oficială nu i s'a făcut. După patru minute de oprire, trenul de curte și-a continuat calea, în ovațiile calduroase ale publicului. Conducerea supremă a manevrelor o face și anul acesta baronul Beck, șeful statului major. Cu ocazia acestor manevre se face prima lucrare militară în stil mai mare în privința clădirii spontane de poduri. Aceasta se face peste râul Drava, având soldații deoparte postate șirurile inimice, în fața cărora se clădește podul. În Dolnji-Miholjaț s'au făcut mari pregătiri pentru primirea împăratului. Aici se află lojarea principală; aici sunt: moștenitorul României, moștenitorul austro-ungar, Arhiducii Iosif și

Luitpold Salvator, precum și atașajii puterilor străine. Pe tot parcursul drumurilor s'au făcut strălucite ornamentări. La gara Miholjaț, Prințul Ferdinand al României, trenul căruia a sosit la 20 minute după sosirea Majestății Sale, a fost primit de Majestatea Sa monarchul și de archiducele Francisc Ferdinand, cari sosiseră cu un pătrar de oră mai înainte, precum și de mareșaul Beck, șeful statului-major al armatei, și de reprezentanții autorităților civile. Majestatea Sa a salutat pe prințul moștenitor al României, care purta uniforma regimentului de infanterie austro-ungar „Regele Carol al României” în chipul cel mai cordial, strângându-i mâna. Majestatea Sa a presintat apoi Alteței Sale Regale pe șeful marelui stat-major general, pe ministrul Croației și pe dl Cz. h. Majestatea Sa luând pe prințul de braț, s'a îndreptat spre trăsura și a însoțit pe prințul Ferdinand la locuința lui. Monarchul s'a dus apoi la castelul Majlak. Un public imens a salutat pe prea înalții oaspeți prin ovațiuni entusiaste. Puțin după sosirea sa, prințul Ferdinand a făcut vizită împăratului Francisc Iosif. La orele 6 seara s'a dat un prânz la Majestatea Sa. Prințul Ferdinand stătea la dreapta Majestății Sale. Orașul era superb decorat. Prințul României a venit cu scop de a participa la manevrele austro-ungare. Moștenitorul român, precum și principii Francisc Ferdinand și Iosif și Luitpold Salvator au locuința în case particulare. Rînd pe rînd au sosit diplomați și onorații la locul manevrelor. S'au luat severe măsuri pentru siguranța înalților oaspeți. Mulțime de gendarmi și polițiști secreți stau la dispoziția autorităților.

Confirmarea fiitorului moștenitor. Din Reichenau se scrie, că Dumineca trecută s'a săvârșit în biserica de acolo confirmarea archiducelui Carol Iosif Francisc, fiul archiducelui Otto și fiitorul moștenitor al tronului monarhiei noastre. Naș a fost archiducele Francisc Ferdinand, ear confirmator episcopul Dr. Marschall.

Codul penal militar va trece în curând prin mari schimbări. În 20 l. c. se va intruni la Viena comisiunea însărcinată cu pregătirea proiectului de modificare a codului penal militar. Debaterile, la care vor lua parte și ministrii armatelor teritoriale austriace și ungare, se vor ține la Viena, sub presiunea ministrului comun de războiu Krieghammer.

Ugron Gábor — în concurs. „Wiener Handelsblatt” anunță oficial, că Ugron Gábor, fost deputat, a cerut declararea în stare de concurs, prezentând pasive de 2 milioane coroane.

Chestiunea înființării unei academii de drept în Timișoara se va desbata în ședința congregației comitatense a comitatului Timișului, convocată pe 18 Sept. n. a. c., când se va ceti și autograful regese privitor la alegerile dietale.

Congregațiunea comitatului Caraș Se verin este convocată pe Vineri, 19 Sept. n. a. c. n. în scopul de a lua măsurile necesare pentru alegerile dietale în virtutea autografului regese, care se va comunica în aceea ședință.

Conferența funcționarilor de bănci. „Drapelul” află din sorginte sigură, că în decursul acestei luni se va ține la Cluj o conferență a funcționarilor dela băncile române. La invitațiile trimise a răspuns deja un număr mare de bănci și e speranță, că toate băncile românești vor îmbrățișa ideea acestei conferențe, la a cărei ordine de zi sunt puse unele din cele mai vitale chestiuni cu privire la dezvoltarea și bună-starea băncilor noastre și a funcționarilor români de băncă.

Nou învățător în Orăștie. La școala capitală din Orăștie de un lung șir de ani, și anume de când s'a sistematizat postul al 4-lea de învățător, a fost ocupat tot numai în mod provisor. Consistorul dela Sibiu trimitea de regulă clericul absolut, maturisanz, cari până la o vreme luau și titlul de directori provisorii ai școlilor. În acest chip au trecut pe la școala din Orăștie: Dr. Vas. Bologa, azi profesor seminarial, I. Olariu, protopresbiter în Făget, G. Oprea, par. și director de bancă în Hunedoara, Dr. Elie Cristea, secretar consistorial, regretatul C. Perșinariu, mort ca universitar, I. Dobre, absolvent acum al facultății din Cernăuți, C. Popescu, universitar — și alții, aproape toți plecând dela „dascălia” din Orăștie, la universitate. În anii din urmă însă, la Sibiu se vede că n'a mai fost apreciată, ca în trecut, această menire și acest provisorat al postului, și s'a cerut întregirea definitivă. Parochia a satisfăcut în anul acesta ordinului și Duminecă, în 8 Sept. n., a făcut alegerea definitivă a învățătorului în postul din chestiune. În urma concursului ce se publicase, au concurat 5 învățători, toți calificați: Ioan Fieșeriu, inv. în Romos, Porfirie Nicoră, inv. dir. în Vineria, Nic. Iordan, inv. în Bătz, Ioachim Cerbicean, inv. în Nucșoara și I. E. Prodan, inv. în Săliște. Bunul renume de învățător și pomolog al dlui Fieșeriu din Romos — zice „Bunul Econom”, — a făcut pe alegătorii ca, între candidații dați, să se grupeze îndată, în frunte cu comitetul parochial, în giurul D sale, și D sa a fost ales aproape cu unanimitatea voturilor ce s'au dat.

Hărțile nouă de 10 coroane sunt deja puse în circulație. Formatul lor este mai mic decât al celor vechi de 5 fl. de până acum și se deosebesc și în privința colorilor. Pe o parte, pe cea nemțească, suma este scrisă în toate limbile, cari se vorbesc în Austria, prin urmare și românește, ear pe cealaltă numai în limba ungurească.

Logodnă. Ni-se anunță, că dl Ioan Sârbu din Roșcani, ales preot în Mihăești, s'a logodit cu amabila domnișoară Maria Curuga din Sibiu. — Să fie în ceas cu noroc.

O sinucidere originală. În timpul din urmă în Orăștie atrăsese atenția asupra sințerul profesor Făer dela colegiul reformat de-acolo, care umbra totdeauna îmbrăcat în costumul foștilor soldați al lui Kossuth, dar care, lipsindu-l examenul, nu a putut fi ales profesor definitiv la colegiu, și desperat de acest fapt, a petrecut o noapte sdravăn, ear în ziua următoare nu l'a mai văzut nimeni. Mai mult de o săptămână nu știa nimeni nimic de el, când Joi trecută niște oameni din Turdaș au venit la oraș și au vestit, că au scos din Mureș un domnișor în haine așa și așa, după cari a fost recunoscut îndată nenorocitul profesor. Era împușcat și inecat. Se vede, că a mers pe șemurul Mureșului și acolo și-a tras glonțul, ca apoi să cadă în apă, să nu-l mai afle și să nu-l mai știe nimeni. După ce a fost găsit și aruncat afară. Cunoscuții lui l'au găsit pe malul Mureșului la Turdaș, acoperit cu paie de ce-ce l'au pescuit din apă. Se zice, că el a și iubit pe o fată, cu care era fidanțat, și poate că și frica, că acum nu se va pute feri de iubita sa, l'a împins în brațele originale sale morți.

Concert. Reuniunile învățătorilor rom. gr.-cat. din ținutul Lugojului și al Hațegului cu ocaziunea prierii adunării lor generale-comune în Hațeg, arangează Miercuri, în 25 Septembrie n. 1901 în sala Hoteiului „Mielul de aur” din Hațeg cu concursul corurilor vocale rom. din Lugoj și Oravița, Concert împreunat cu petrecere și dans, eară Joi, în 26 Septembrie n. 1901, diletanții corului din Oravița vor reprezenta tot în

sala hotelului menționat piesa teatrală „Cinel-Cinel”, comedie într'un act de V. Alexandri. Prețurile de intrare stăt la concert, cât și la teatru: Locul I 2 cor., locul II. 1 cor. 60 fl., locul III. 1 cor. 20 fl., locul IV. (stal) 80 fl. Venitul curat e destinat pentru fondurile reuniunilor. Inceputul ambelor producțiuni precis la 8^{1/2} oare seara. NB. Bilete de intrare se capătă la dl Paul Oltean și seara la casa. I. Programul concertului: I. I. Vorobchievici: „Cântecul Prutului” (cor. bărb) executat de corul „Concordia” din Oravița. 2. G. Musicescu: „I-ul Concert (bis.)”: Cine, cine? quartet cor mixt cu solf, executat de corul „Lira” din Lugaj. 3. V. Vasilescu: „Paiculița mea” (cor. bărbătesc), cântată de corul din Oravița. 4. I. Murășanu: „Brumărelul” (baladă compusă pentru cor mixt cu solf și acompaniament de pian), executat de corul mixt din Lugoj și acompaniamentul de pian susținut de d-șoara V. Bontescu. 5. C. G. Porumbescu: „Cisla sau adunarea bătrânilor” (cor. bărbătesc), cântată de corul din Oravița. 6. I. Vorobchievici: „Ceasul rău” (baladă compusă pentru cor și solf), executat de corul din Lugoj. Programul piesei teatrale: Vas. Alexnadri: „Cinel-Cinel”, comedie într'un act.

ULTIME ȘTIRI.

Noul president al Americii.

Londra, 15 Septembrie. Ziarul „Daily Mail” în ediție separată comunică depeșă: Vice-presidentul Teodor Roosevelt, după depunerea jurământului, intră în dignitatea de president al Statelor-Unite, până în 4 Martie 1905. Noul president are să urmeze politica lui Mac Kinley, la care ține și congresul confederațiunii. Cabinetul de până acum se retrage, pentru-ca să-și aleagă sfetnicii. E probabil, că actualul ministru de războiu Root va fi presidentul cabinetului, luând și portofoliul externelor, condus până acum de Hay, ear ca ministru de războiu se amintește generalul Grene. În curând Roosevelt va convoca senatul, pentru a obține întărirea noului cabinet.

New York, 14 Septembrie. Teodor Roosevelt s'a distins mai ales în războiul în contra Spaniei, ca comandant temut al unui regiment de călăreți. După terminarea acestui războiu, Roosevelt a fost ales guvernator al statului New-York, ear în anul trecut vice-president al Uniunii.

În contra anarhiștilor.

New York, 14 Septembrie. Un anarhist anume Ioan Most a fost deținut, pentru că în foaia anarhistă „Freiheit”, ce redactează, scrisese un articol, în care preamărește atentatul dela Buffalo. Înre altele, el zice:

„În contra tiranilor și a spriginitorilor acestora, peste tot, nu există crimă. Aceștia dinamită sau cu oțără!”

În Cleveland asemenea a fost deținut un anarhist polon cu numele Wolczynski, la care s'au găsit bombe de dinamită.

Buffalo, 14 Septembrie. În giurul temniței, în care se găsește atentatul Tzolgos, mulțime de lume se adună mereu; edificiul e păzit de sumedenie de polițiști. Sunt consignate două regimente de miliție pentru cazul, că mulțimea ar năvăli asupra temniței.

Editor. Aurel Popovici Barciuanu.
Red. respons. Ioan Russu Șirianu.

CREMA MARGARETA

este cel mai sigur mijloc pentru producerea, perfecționarea și conservarea

I frumuseții!

Acest minunat preparat nevătămător, curat și fără grăsime are un efect uimitor.

In câte-va zile face să dispară alunele, petele de ficat, coșii, jupuiturile, bibițele, punctele negre (comedonele) și toate afecțiunile pielii. Netrezește încreșturile și cupiturile de vârstă (hubat), având efect chiar și asupra celor mai înaintați în vârstă, carora le face pielea tânără și frumoasă.

Dr. Mosengeil și Metzger, renumiți profesori, vindecă încreșturile de pe obraji cu ajutorul masajului. Spre ac st scop Crema Margareta este cea mai potrivită. Dacă se masează zilnic față cu Crema Margareta, dispar nu numai chunțete, petele de ficat, și alte necurăenți de piele, ci și încreșturile, cupiturile de hubat și alte anomalii cauzate prin bătrânețe, griji, boale etc. etc.

Un perservativ în contra arșei soarelui și a vârstului.

Se poate și ziua întrebulara.

Crema Margareta 1 fl cor 1 coroană.

Pudra de damie Margareta 1 cor. 20 flil. 553 60—

Săpunul Margareta 70 flil.

Pasta de dinți Margareta costă 1 cor.

Regeneratorul părului, care produce culoare originală părului înăcrunțit, 2 cor.

Blondinisarea părului de orice culoare, prin care părul primește o culoare aurie, 1 și 2 cor.

Pomada lanochininică, cel mai bun mijloc spre cultivarea și creșterea părului, 70 flil. și 1 cor.

Resucitor de mustași Behus de Vilagos, spre cultivarea mustașilor, 50 și 70 flil.

CLEMENT FÖLDES

Arad, strada Deák Ferencz Nr. 12.

R. prezentant general pentru România:

Domnul Moritz Pollak București, Calea Văcărești Nr. 5.

Se afla de vânzare la droguerie; Brno: Economul & Co. M. Stoinescu, I. Tetzu, I. Zandrescu și în en gros și detalii la Frații Albachary și la toate farmaciile.

Dovadă despre eficacitatea folosirii cremei Margareta o și următoarea epistolă:

D-lui Gabori Földes Kelemen, în Arad.

Folosose demult Crema-Margareta. Primește simpatia mea pentru efectul bun București

Veritabil numai atunci dacă eticheta mea și marca de fabrică înregistrată!

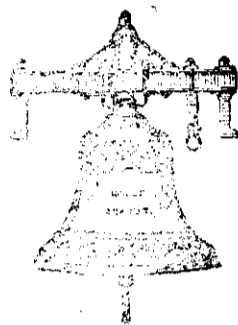
Facerea de cetră face

Frideric Hönig

Turnătorie de clopote și metal, fabrică de pompe, arangeată pe motor de vapor, Arad, strada Rakóczy Nr. 11-28

S'a fondat la 1840.

Premiată la 1890 cu cea mai mare medalie de stat.

Cu garanție pe mai mulți ani și pe lângă cele mai favorabile condiții de plată — recomandă clopotele sale cu patentă ces. și reg., invenție proprie, cari au avantajul că, față cu ori-ce alte clopote, la turnarea unui și aceluiași clopot tare și cu sunet odânc, — se face o economie de 20-30% la greutatea metalului.

Recomandă totodată clopotele de fer, ce se pot învârti și potimulele de fer, prin a căror întrebuințare clopotele se pot scuti de crepat și chiar și cele mai mari clopote se pot trage, fara-ca să clătine turnul.

Recomandă apoi transformarea clopotelor vechi în coroană de fer, ce se poate învârti, cum și turnarea din nou a clopotelor vechi sau schimbarea lor cu clopote noue pe lângă o supra-solvire nelasemnată.

Liste de prețuri și cu ilustrațiuni — la dorință se trimit gratis.

543 33 - 52

A apărut

Și se află de vânzare la administrația „Trib. Poporului“ următoarele opuri:

	coroana	fleri
1.) „Geografia Comitatului Arad“, pentru clasa a III-a școlilor populare, de Damaschin Medre, învțător; aprobat de Ven. Consistor ilustrată cu chărți geografice	—	70
2.) „Lupta pentru drept de Dr. Rudolf Ihering traducere de T. V. Păcățean,	—	2
3.) „Judecătorile cu jurații“ — de Teodor V. Păcățeanu,	—	80
4.) „Libertatea“ — de Ioan Stuart Mill, tradusă de T. V. Păcățeanu,	—	2
5.) „Principiile politice“, după Dr. T de Holtzendorf, de T. Păcățeanu	—	4
6.) „Caractere morale“ — exemple și sentințe culose din istoriile și literaturile popoarelor vechi și moderne, de Ioan Popoa, profesor în Brașov.	—	2.50
7.) „Războiul pentru neatârnată“ de George Coșbuc.	—	1.20
8.) „Meritul“ — de Petru Vancu,	—	1
9.) „Terola Dravel“ — de Dr. Iosif Blaga,	—	3.60
10.) „Jovenila“ — de Sextil Pușcariu.	—	1.60
11.) „Pribeag“ — de Ioan Iosif Secopul,	—	1.50
12.) Instrucțiuni populare despre Da' o înțele și Drepturile purtătorului de dare edate de Vilhelm Niemandz	—	1.20
13.) „Ioan Boteză orul, tragedie în 5 acte și un preluđu tradusă de Il. Chendi și C.Sandu după Hermann Sudermann	—	2.—
14.) Henric Ibsen „Ziua Invierii“ Epilog dramatic în 3 acte traducere de Il. Chendi și C. Sandu	—	1.—
15.) „Zece ani de mișcare“ literară în Transilvania 1890-1900 de Ilariu Chendi	—	1.—
16.) „Maria Cunțan“ poi ii	—	1.50
17.) „Musa Someșană“ Doine și cântece populare	—	—30
18.) „Călătoriile în Rusia“ ale preclului bănașean Mihail Popovici, publicate de N. Iorga	—	—40
19.) „Vatra părăsită“ de Ioan Slavici	—	1.50

La c mande să se mai adauge de fiecare op 10 fleri spese postale.